

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Modi LX Sacrae Orationis variè Formandæ

Kojałowicz, Kazimierz Wijuk

Antverpiae, 1668

Modus Decimus Septimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69292)

Ænigma, Græcis à Theodeco, propositum fuit, quo referebat, habere se domi filiam, quæ in infantia magna esset: ætate adulta minima, ætate extrema maxima: Umbram ille intellexit, quæ mane latè sternitur, meridie fere nulla est, vespere maxima. Nos Christianè interpretemur: In luce cognitionis sui nulla vitiorum umbra subsistit, Mane in ætate ignorante, dum minimè nos respicimus, late spargitur: at latissimè vesperi, quando per neglectum sui, oblivio sui comparatur. Vitanda talis maxime umbra, ut vitetur vitiorum *negotium*, *perambulans in tenebris* Psalm 90. & amanda lux, ut sicut filii lucis in virtute ambulemus: omninoque danda fides D. Bernardo monenti, quod *Præstat scire te ipsum; quam si te neglecto, siderum cursus, vim herbarum, & omnium caelestium & terrestrium naturas tenueris.*

MODVS DECIMVS
SEPTIMVS.

Dicere hunc meritò possim commentatorium: Talem etiam censere videtur A. R. P. Claudius Aquaviva, in sua de Concionatoribus epistola. Est autem quando propositio præfixa, continua serie testimoniorum ex S. Scriptura aut Patribus desumptorum firmatur: nec plus ferre ingenio aut arti conceditur, quam recitatio locorum. Duo in hoc genere tractandi vitanda. Alterum ne questionibus multum subtilibus, & apicibus verbo-

rum nimium inhæreamus, Alterum, ne continuo testimonia obtrudendo, eaque inexplicata trans- eundo, nihil persuadeamus. Utendum igitur testi- moniis, pro contētando intellectu; ac inde, ad mo- vendam voluntatem progrediendum, ut sua oratio- ni non desit commodatio.

P R A X I S.

Dominica 2. post Epiphaniam. Nondum venit hora mea Joan. 2.

Accessus & propositio, quod universaliter asse- ruit D. Aug. in Ps. 82. *Cum aliquando DEVS tardius dat, commendat dona sua non negat.* Id hodie specialiter impletum. Quamvis enim videri ali- cui possit, negasse Divæ Matri postulata Servator, illis verbis *Quid mihi & tibi mulier?* Omnino ta- men non negasse Christum, sed Commendasse dif- ferendo, sua dona, probat hæc sententia. *Nondum venit hora mea:* id est. Faciam, sed non nisi præfixo tempore ne discat à primo miraculo mundus, nihil apud Deum temere casuq; agi: sed omnes even- tus statum præfixumq;, ab æterno tempus habuere. Hanc igitur veritatem, valde utilem certius robo- remus.

Confirmatio, debet constare, testimoniis scripturæ, aut Patrum aut utrorumq;, quæ omnia probent à DEO destinato tem- pore fieri.

4. Reg. 4. Confidentibus simul Principibus exer-

exercitus Israelis, adest insperato unus de Prophe-
tis, & evocato separatim Jehu, effundit supra caput
illius oleum, ac mox abit. Insano, inde similis, di-
ctus ab aliis, quid causæ apud Jehu habuerit, inter-
rogatur, eaque intellecta mox tumultuarie, Jehu in
Regem eligitur congestis in similitudinem tribu-
nalis, palliis. Quis non crederet quàm fuerunt hæc
subita tam fuisse casu facta? Ut ex prædestinatione
certa eventuum & temporum evenisse, testatus
post occisum Joram Regem, ipse Jehu, inquires.
*Memini quod Dominus levaverit onus hoc super
eum. Nunc ergo tolle, & projice eum in agro.* Et de
Jesabel à canibus consumpta, v. 36. *Sermo Domini
est, quem locutus est, per servum suum Eliam,* obser-
vandum autem est, quod legitur in textu Chaldæo,
fuisse electum Jehu ad gradum horarum, seu ad
horologium solare, Quid hic misterii? Dicam non
dubius. Novus Rex, ad horologium eligitur; ut in-
telligat, regnorum etiam fortuitorum tempora; ad
statas certasque horas apud Deum dirigi. *Isai 18.
Ite Angeli veloces, ad gentem convulsam, & dilacera-
tam.* Felices terras, talibus dignas tutelaribus. Sed
quando illæ eorum obtinent tutelam? Scilicet.
Cum tempus à Deo destinatum venerit. Unde Hæ-
brea legunt. *Ite Angeli veloces ad lineam, ad lineam*
qua scilicet, in sole, horæ certæ designantur & de
quibus 4. Reg. 20. *Sol recessit decem lineis.* Esther,
10. vidit Mardocheus, Somnium grande ac por-
rentosum: & surgens de strato cogitabat, quid
Deus facere vellet, nec intellexit nisi in tempore,
quod DEUS illi somnis implendo, jam antequam
fieret,

fieret, designaret, quod sic ipsemet, proponit VII. Venit utraq̃e fors, in statutum, ex illo jam tempore diem, coram DEO universis gentibus: & recordatus est Dominus populi sui. In græco, sic legitur. Et venerunt sortes hæ, ad horam & tempus, & ad diem iudicii coram DEO.

Ituro Christo in Judæam dicunt discipuli. Nunc quærebant te Judæi lapidare. Joan. II. & rursus vadis illuc? Ad quæ Salvator, Nonne 12. sunt horæ diei? id est stata sunt rerum omnium apud DEUM tempora, & nihil temere timendum: nihilq; alia hora eveniet, quàm ea quæ illi eventui præfixa est: quemadmodum nec mors Servatoris toties intentata, obvenit. Nisi illa hora quam ab æterno fuisse statam, designans Joan. 17. Sublevatis in calum oculis, dixit, Pater venit hora, clarifica filium tuum.

Quid multa congerimus? statos esse dies, & tempora vitæ, testatur Psalmus 38. in quo David, mensurabiles posuisti dies meos, statam esse fortunam Psalm. 30. in quo idem. In manibus tuis sortes meæ, statos esse regnorum casus Apoc. 18. Va, va, civitas illa magna Babylon, civitas illa fortis, quia una hora venit iudicium tuum, statas esse Principatumum sulcitationes, Daniel. 18. Vsq; quo visio? Et dixit ei usque ad vesperam & mane, dies duo millia trecenti, statam esse impiis indulgentiam. Matth. 13. Sinite usq; ad messem, statam esse hostium Ecclesiæ pænam Apoc. 6. 10. Et dictum est ut requiescerent tempus modicum, donec compleantur conservi eorum. Decet igitur cum D. Augu. palam profiteri Solil. 37. Apud te Domine, omnium stabilium, sunt causæ, & omnium

MODUS DECIMUS SEPT. 93

omniū mutabilium immutabiles manent origines, & omnium rationabilium, & irrationabilium atq; temporalium, sempiternæ vivunt rationes: tum, illud sinceræ Philosophiæ edictum, alto corde figere. Nosce tempus. Fugax illud ô homo Christiane est, & cum fugit, te secum rapit. Nosce tempus; Inconstans est, & cum mutatur, mutat. Nosce tempus; Breve est, & æternitate immensa ac tua clauditur. Nosce tempus. Insuper, certis & statis, horis, casibus, eventibus, apud DEUM determinatum est. Nosce tempus, Est hora qua DEUS vult adversis probari. Nosce tempus, ne infidelis inveniaris. Est hora, qua te vult alloqui; Nosce tempus, ne auribus surdis & corde indurato deseraris. Est hora qua vult converti. Nosce tempus, ne cum particula bonæ diei præterierit, in posterum, gratia efficaci indignus judicaris.

MODUS DECIMUS
OCTAVUS.

CONFICITUR ex Thesi & Hypothesi: quando scilicet, primum in genere & universaliter, de aliqua materia tractatur: tum in specie, sive in particulari. Potest autem, hac ratione sermonem instructurus duplici modo procedere: aut in Exordio Thesim tractando & hypothesim, confirmandam proponendo: aut utrumque pro confirmatione assumendo, E. g. Dominica II. à Pentec, ad illa verba